

Lad mig om fleksibiliteten på boligmarkedet i øvrigt sige det på den måde: Jeg tror, at jo flere ordninger, der er, jo flere muligheder folk har, desto flere boliger vil der også blive etableret. Sådan virker markedet. Det var i hvert fald min erfaring som Københavns byggeborgmester, at jo flere muligheder, der eksisterede for mennesker til at erhverve sig en bolig, desto flere blev der også opført. Det er jo også det, regeringens politik er lagt til rette efter, nemlig at man udvidede mulighederne, at man f.eks. skabte den her økonomi, som budlדר derudad, hvorved flere har mulighed for at erhverve en bolig.

Men det, jeg godt vil sige til hr. Morten Homann, hvis ellers min taletid er til det, er: Det største problem de steder, hr. Morten Homann peger på, er jo i realiteten, at andelen af ejerboliger er for lille i København. Andelen af ejerboliger er kun 20 pct., og hvis hr. Morten Homann vil være med til at udvide andelen af ejerboliger – det hørte jeg faktisk SF antyde lige før – jamen så vil han finde fuld støtte i Venstre, og jeg er sikker på også i regeringen.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg kan berolige hr. Søren Pind med, at SF gerne vil være med til at udvide antallet af alle former for boliger i København. Faktisk har SF i Københavns Borgerrepræsentation peget på, at man kunne opføre 25.000 nye boliger over en årrække, så jeg håber på, at hr. Søren Pind vil gå hjem til sine partifæller på Rådhuset og bestræbe sig på at støtte den plan.

Kl. 16.45

Men hr. Søren Pind fik forvildet sig væk fra hr. Henrik Sass Larsen for at prøve at afspore debatten, og det forstår jeg egentlig godt. Bundlinjen viser, at vi har en ordning, som koster nogle penge – det kan diskuteres hvor mange, og den diskussion skal vi nok få i udvalget med skatteministeren – men som ikke betyder, at der bliver opført flere boliger. Kan hr. Søren Pind ikke give mig ret i, at det godt kan være, man løser et boligproblem for de mennesker, som får gevinsten og kan komme ind i de pågældende boliger, men man flytter så at sige sorteper videre til nogle andre, som får sværere ved at komme ind på boligmarkedet? Og ville de penge ikke være bedre brugt på at opføre nogle flere boliger frem for bare at flytte sorteper rundt på et boligmarked, der i forvejen er ophedet?

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Hvis hr. Morten Homanns udsagn var rigtigt, ville der jo ikke blive opført nye boliger i Danmark. Hvis alt var et nulsumsspil, ville vi jo have en konstant, en ensartet boligmasse, men hvad er der faktisk sket gennem de sidste 5-6 år? Boligmassen er blevet udvidet, selv under denne øjensynligt katastrofale ordning for antallet af boliger i Danmark. Jeg ved godt, at der er meget lidt, der interesserer SF, det gælder især virkeligheden, men jeg synes nu egentlig, det er meget udmærket at lægge den til grund en gang imellem, selv her i Folketingssalen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører bliver hr. John Dyrby.

John Dyrby (S):

Nu hørte jeg skatteministerens bemærkning før om, at der er plads nede på Slotspladsen. Jeg vil bede skatteministeren om at kigge ud ad vinduet, så kan han se, at der er meget begrænset plads, og der kommer stadig flere til. Det er en sand fornøjelse.

Det er selvfølgelig også et vigtigt emne, vi har fat i her i salen, nemlig forslaget fra SF, for der er ingen tvivl om, at forældrekøb har fået en udbredelse, der bl.a. afspejler de økonomiske fordele, som er forbundet med ordningen.

Jeg tror, man skal holde fast i, at det er virksomhedsskatteordningen, der har gjort forældrekøb mulig. Man kan heller ikke afvise, at den type boligkøb har løst boligproblemerne for nogle unge mennesker, der typisk er i gang med en uddannelse, og hvor mangel på ungdomsboliger har betydet, at udsigten til en bolig for mange vil være særdeles langsigtet. Men det må også konstateres, at ordningen formentlig har været med til at hæve priserne på en bestemt type boliger, og at det for mange kan være en betydelig og måske ikke helt fair økonomisk fordel at anvende ordningen. Vi vil derfor gerne være med til at se på ordningen, og vi vil også gerne være med til at lave nogle ændringer på området, men jeg er ikke sikker på, at den af SF foreslåede fremgangsmåde er den rigtige, om end baggrunden for den er meget sympatisk.

Jeg forestiller mig f.eks., at der i stedet for en særregel om nærbeslægtede bliver set lidt bredere på virksomhedsskatteordningen generelt, og at det frem for bare at sløjfe den gamle regel, som jo i virkeligheden er en 15-procents-regel,